

Arrest

nr. 58 358 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DEVOLDERE, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 november 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 november 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 april 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 december 2010.

1.3. Op 16 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van Oran en geboren te zijn op 19 juli 1987. Sinds uw veertiende zou u zijn beginnen te werken op de "zwarte markt". U zou kleren en telefoons aangekocht en dan vervolgens illegaal verkocht hebben op de markt. De Algerijnse autoriteiten zouden u hiervoor enkele malen meegenomen en uw goederen in beslag genomen hebben. U zou besloten hebben dat u zo niet verder kan leven in Algerije. In november 2008 zou u samen met uw vrienden op illegale wijze per bootje het land verlaten hebben. Twee dagen later zou u in Almeria zijn aangekomen waar u door de Spaanse autoriteiten zou zijn onderschept. U zou 21 dagen in een centrum zijn ondergebracht. U zou de naam Bahi El Hadj hebben opgegeven maar de Spaanse autoriteiten zouden dit niet correct verstaan hebben en uw voornaam omgezet hebben naar Alahi. U zou aan de Spaanse autoriteiten verklaard hebben dat u in 1992 geboren bent, waarna u door de Spaanse autoriteiten als minderjarige werd beschouwd. U zou de nodige documenten ontvangen hebben waarmee u zich als minderjarige vrij kon bewegen in Spanje. U zou tien dagen in een hotel in Malaga zijn geherbergd waarna u naar Valencia zou zijn doorgereisd en zo verder naar Bilbao. U zou acht maanden in Bilbao gewoond hebben en er in de horeca gewerkt hebben. Op 20 november 2009 zou u Spanje verlaten hebben omdat u het leven daar niet aangenaam vond. U zou naar Noorwegen hebben willen reizen, maar éénmaal aangekomen in België zou het leven u hier bevallen hebben. U hebt op 24 november 2009 hier asiel aangevraagd.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de hoedanigheid van vluchteling, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Uw asielmotief, problemen met de Algerijnse autoriteiten omwille van de illegale verkoop van kleren en telefoons (zie Vragenlijst ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken ter voorbereiding van uw gehoor op CGVS, dd. 01/04/2010, vraag 3, punt 4 en 5, p. 2 en gehoorverslag CGVS, p. 7), ressorteert niet onder één van de criteria van de Conventie van Genève. U werd immers niet vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren, maar omdat u werkzaam was op de "zwarte markt". U verklaart zelf dat u hiervoor normaal een vergunning nodig heeft, maar aangezien dit een complexe procedure is (handelsregister en paspoort), bent u daarvan afgestapt (zie Vragenlijst dd. 01/04/2010, vraag 3, punt 5, p. 2). U geeft zelf toe dat de interventies van de politie gerechtvaardigd waren, aangezien u niet geregistreerd was (gehoorverslag CGVS, p. 7). U gevraagd of u niet geprobeerd heeft ergens anders in Algerije werk te zoeken, beweert in dezer niets te hebben ondernomen omdat u enkel Europa in gedachte had (gehoorverslag CGVS, p. 7). 1 Tot slot beweert u nooit politiek actief te zijn geweest en nooit door de Algerijnse autoriteiten vervolgd of opgesloten te zijn geweest (zie Vragenlijst dd. 01/04/2010, vraag 3, punt 1,2 en 3 en gehoorverslag CGVS, p. 8). U baseert uw vluchtmotief enkel en alleen op economische redenen (gehoorverslag CGVS, p. 7). U bevestigt andermaal geen vrees te hebben bij een terugkeer naar Algerije aangezien u geen problemen had (zie Vragenlijst dd. 01/04/2010, vraag 3, punt 4, p. 2 en gehoorverslag CGVS, pp. 7, 8 en 9).

Gezien bovenstaande observaties dient er te worden geconcludeerd, en zoals reeds werd opgemerkt, dat het door u aangehaalde asielmotief niet ressorteert onder de Conventie van Genève. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

In de marge dient nog te worden aangestipt dat u zich ten overstaan van de Spaanse autoriteiten opzettelijk voordeed als minderjarige waardoor u legaal in het land kon verblijven (Verklaring dd. 01/04/2010 punt 3 alias en gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6).

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er tegenwoordig in de grote stadscentra (zoals Oran) van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals uit de informatie blijkt waarover het Commissariaat-generaal beschikt- en waarvan u een kopie zult vinden in het administratieve dossier- is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in kader van een gewapend intern of internationaal conflict.

De door u neergelegde documenten, namelijk een fax van uw Algerijnse identiteitskaart en een fax van een uittreksel uit de burgerlijke stand, hebben enkel betrekking op uw identiteit, een gegeven dat hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide eerste verwerende partij, met name *“De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid”*, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van de Conventie van Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur, voert verzoeker aan dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij wordt vervolgd door zijn eigen autoriteiten. Hij stelt geen enkele sociale zekerheid te genieten en niet de mogelijkheid te krijgen om inkomsten te verwerven. Verzoeker is dan ook van oordeel dat hij onder het toepassingsgebied valt van artikel 1 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij poneert dat hij als Algerijner het risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade, zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen en stelt te hebben aangetoond reeds het slachtoffer te zijn geworden van handelingen van zijn eigen autoriteiten. Hij wijst er voorts op dat uit het veiligheidsrapport dd. 2010 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de actuele situatie in Algerije nog steeds ernstige veiligheidsrisico's kent en hij verwijt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hierop in de motivering van de bestreden beslissing niet nader te zijn ingegaan.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn asielmotief, zijnde problemen met de Algerijnse autoriteiten omwille van de illegale verkoop van kleren en telefoons, niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève, en hij voor het overige uitdrukkelijk stelt geen enkele vrees te hebben bij terugkeer naar Algerije aangezien hij geen problemen had, (ii) er evenmin redenen zijn om hem de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, (iii) uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er tegenwoordig in de grote stadscentra (zoals Oran) van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet omdat uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er niet van dien aard is dat burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict en (iv) de door hem neergelegde documenten enkel betrekking hebben op zijn identiteit, die niet ter discussie staat.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 16 december 2010 (CG nr. 0919161), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde feiten, met name problemen met de Algerijnse autoriteiten omwille van de illegale verkoop van kleren en telefoons, zijn louter gemeenrechtelijk van aard en vallen buiten het toepassingsgebied van voornoemd Verdrag. Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing werd verzoeker immers niet 'vervolgd' omwille van één van hoger vermelde redenen voorzien in het Verdrag van Genève, maar omdat hij werkzaam was op de "zwarte markt". De Raad stelt vast dat verzoeker geen ernstige poging onderneemt om de motivering dienaangaande van de bestreden beslissing te ontkrachten. Immers, het louter poneren van de stelling dat hij in Algerije geen enkele sociale zekerheid geniet en niet de mogelijkheid krijgt om inkomsten te verwerven – welke bewering overigens in tegenspraak is met zijn eerdere verklaring waarbij hij stelde in Algerije geen ander werk te hebben gezocht omdat hij enkel Europa in gedachten had (administratief dossier, stuk 4, p. 7) – is niet dienend om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te plaatsen. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.4. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de eerste plaats beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geïnterviewd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofdteel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In de mate hij in onderhavig verzoekschrift poneert dat hij als Algerijner het risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade, zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen en stelt te hebben aangetoond reeds het slachtoffer te zijn geworden van handelingen van zijn eigen autoriteiten, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf erkende dat de interventies van de Algerijnse politie gerechtvaardigd waren aangezien hij geen vergunning had (administratief dossier, stuk 4, p. 7). Bovendien kan het gegeven dat de Algerijnse politie de marktkramers, waaronder verzoeker, controleerde en illegale koopwaar in beslag nam bezwaarlijk worden gelijkgesteld met foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, blijkt voorts uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat er tegenwoordig in de grote stadscentra (zoals Oran) van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet omdat de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er niet van dien aard is dat burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict. Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daaruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Met de loutere opmerking dat uit het 'veiligheidsrapport dd. 2010 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen' blijkt dat de actuele situatie in Algerije nog steeds ernstige veiligheidsrisico's kent, wordt immers geen afbreuk gedaan aan de analyse met betrekking tot de veiligheidssituatie in de grote stadscentra zoals Oran, vanwaar verzoeker afkomstig is, zodat voornoemde analyse door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

3.5. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS